

Откъде тръгнахте и как стигнахте до интериорния дизайн?

В. – Преди около 13 години от мечтата за интериорен дизайн, само че тогава проектирането се преглъщаше като част от „комплексна“ услуга, вкл. ремонт, обзавеждане и т.н. С течение на времето и ние и клиентите пораснахме достатъчно, за да се отдадем само на дизайна.

Н. – Когато започнахме, интериорния дизайн в България едва прохождаше. Предлагаме го на клиентите си като една, в повечето случаи, безплатна екстра към цялостния ремонт на жилището. С времето той се превърна в наш основен бизнес.

Работите в екип, но има ли някакво разпределение на функциите – кой е шефът, кой е финансистът, кой е артистът...?

Н. – С финансите се занимавам основно аз, а твореца е Веселина, не се случва и да се разменим понякога. Що се отнася до шефа – и двамата сме зодия лъв и отговорът на този въпрос е доста труден.

В. – Много хора се чудят как успяваме да работим заедно и това не вреди на личните ни отношения – и аз не знам как става, знам само, че когато се случи е прекрасно...

Малко хора знаят за вас, че...

В. – И двамата сме лъвове (това във връзка с амбицията и педантизма при реализацията).

Н. – Предпочитам да не знаят.

В процеса на създаването на един интериор, с какво сте склонни да направите компромис и с какво не?

В. – Не правим компромис с общата идея, както и с качеството на материалите. Иначе известни компромиси се налагат, но те не бива да са принципни.

Н. - Бихме направили известен компромис, свързан с желанията на клиента и неговите разбирания и усещания. Все пак той е човекът, който ще обитава жилището и би било провал ако крайният продукт се размине с него.

Най-важното, което трябва да има предвид всеки, който започва да обзавежда жилище.

В. – Че това е приключение, което може да бъде както удоволствие, така и ад. Най-важното е преди да започне да прави каквото и да е, да има колкото се може по-голяма яснота, иначе разочарованието убива удоволствието.

Н. – Най-важното е да е наясно със себе си, да знае какво харесва и къде се чувства добре. Това е най-трудната част от задачата ни – да влезнем под кожата на клиента, да погледнем през неговите очи.

Как се промениха клиентите ви през последните години като вкусове и изисквания.

В. – Хората с които работим стават все по информирани, с по отворени сетива и с по рафинирано понятие за лукс, и това е страхотно.

Н. – Не мисля, че са се променили. Вкусовете и изискванията си зависят от човека.

Какво е на мода в интериора в момента. Какво си отива като тенденция.

В. – ЕКО, ЕКО, ЕКО! Всъщност модата в момента е да имаш много по интелектуално, по философско отношение към предмета и към себе си.

Н. – Безспорно отговорът е ЕКО, но не считам, че трябва да се робува на тенденциите. Жилището е нещо по-различно от чифт дънки.

Според вашите наблюдения, по какво се различава работата на българските интериорни дизайнери от тази на европейските?

В. – По липсата на 100% доверие към професионалиста.

Н. – Разглеждали сме проекти на наши колеги и сме разговаряли за това с тях. Няма разлика в начина на работа, етапите, както и в процеса като цяло.

Какво все още липсва на нашия мебелен и строителен пазар.

В. – Достатъчно добри продукти в средния клас.

Н. – Най-много липсва качество и традиция. За жалост единственото лекарство за това е времето.

Ако имахте пълна свобода да избирате, къде щеше да бъде вашия дом и как би изглеждал.

В. – Както сегашния ни дом, но тротоара пред него и вида на някои съседни фасади ни навежда на мечти за брега на Темза, Монако...

Н. – Вероятно би изглеждал както изглежда и в момента. По отношение на това, къде – отговорът не се изчерпва само със свобода, това зависи както от работата ни така и от възможностите.

Добрият интериор/архитектура според вас е ...

В. – Идея!

Н. – Нещо относително.

Домовете след 20 години ще бъдат....

В. – По зелени, по индивидуални.

Н. – Домове, т.е. нищо по-различно от сега.

Вашите антикризисни мерки...

В. – Нямам такива.

Н. – Това интервю ☺. Всъщност предпочитам да не мисля за кризата. Приказките, както и всички мерки са нейната храна.